

זה. 69.2% של קוראינו נולדו בי ארץ. שום עיתון אחר כמדינה — יומי או שבועי — אינו מתקרב ל נתון זה.

להשוואה: אחוז הצברים בקרב קוראי העיתון השונים: ידיעות אחרונות — 48.5%, מעריב — 40.4%, הארץ — 40.8, לאשה — 44.5, במחנה — 51.2.

אין ספק כי העולם הזה השפיע, ב-31 השנים האחרונות, השפעה רבה מאוד על גיבוש הסיגנון הישראלי, ה"צברי". זוהי השפעת גומלין.

5.8% מקוראי העולם הזה נולדו בחו"ל ועלו לארץ עד סוף 1947. אותו אחוז בדיוק עלו בין 1948-1952, ו-19.2% עלו משנת 1953.

החלוקה העדתית היא פחות משמחת. רק כשליש מקוראי העולם הזה (ליטר דיוק: 28.8) הם בנייה של עולים מארצות אסיה ואפריקה. כשני שלישים (63.5) הם בני עולים מארצות אירופה ואמריקה. 7.7% הם צברים-בני-צברים.

לגבי הפופולריות של המדורים השונים בעיתון, קובע הסקר כי 62.5% מקוראי העולם הזה מתעניינים בענייני הכלכלה והמשק, 42.5% בענייני בית ומשפחה, 26.2% במדורי הבידור. (הסקר לא הציג שאלות לגבי נושאים אחרים.)

העולם הזה. המחקר אינו כולל בני 17 ופחות. אך אין ספק כי גם בין תלמידים של כיתות י, י"א וי"ב העולם הזה הוא הנפוץ ביותר. הדבר מוסיף, כמובן, אל מיספר קוראי השבועון, שנקבע בסקר.

זוהי מחשבה מעניינת: יותר ממחצית הקוראים של שורות אלה לא היו כלל בחיים כאשר קיבלה המערכת הנוכחית את השבועון לידיה, בפסח 1950.

הרכב הגילים של קוראי העולם הזה שמעל לגיל 17 באחוזים: בני 18-29 — 46.1, בני 30-39 — 26.9, בני 40-49 — 17.3, בני 50-59 — 9.6, בני 60 ויותר — 0.1.

עיתון צעיר, עיתון דינאמי, עיר תון תוסס. עדיין נכון לגבי זה פסקו שהתנוסס בראש שער זה שבועון בשעורכו היה אורי קיסרי: "ריתמום החיים — דופק הזמן".

השכלה גבוהה

הכנסה גבוהה

הנתון שאנו מתגאים בו יותר מכל נוגע, כמובן, לרמתם של הקוראים. זהו נתון החוזר על עצמו מדי שנה, ויש בו המחמאה הגדולה ביותר לרמת העיתון. אין שבועון אחר בישראל שבעלי ההשכלה האקדמאית מהווים אחוז כה גדול של קוראיו.

מחצית קוראי "העולם הזה" הם בעלי השכלה אקדמאית.

לפי הסקר, 48.1% של קוראי העולם הזה הם בעלי השכלה על-תיכונית. (לעומת 22.7 בלאשה, 30.2 במחנה.) 46.1% נוסף פים של קוראינו הם בעלי השכלה תיכונה. רק 5.8% הם בעלי השכלה יסודית ופחות (לעומת 19.7 בלאשה, 15.1 במחנה, 16.7 בידיעות אחרונות ו-11.6 במעריב).

כדאי

לפרסם

עורכי הסקר תמצתו את דיוקן הי קורא האופייני של העולם הזה כך: **קצת יותר במחצית מהקוראים הם גברים, צעירים בעלי השכלה על-תיכונית ותיכונית, אקדמאים ובעלי משפחה גבוהה, מינהליים, בעלי רמת-הכנסה גבוהה, יוצאי ארצות אירופה ואמריקה ולידיה-ארץ.**

כל זה מסביר את עלייתה של כמות המודעות בשבועון. כי המפרסמים פונים באמצעות שבועון זה לשיכבה בעלת כוח הקנייה הגבוה ביותר בארץ, וגם בעל רצון-הקנייה הגדול ביותר (זוגות צעירים). הוא פונה אל ציבור שלא קל לפתות אותו בהבטחות ריקות, ציבור היודע להבחין, לשפוט ולהחליט (רמת-השכלה).

יתר על כן, הוא פונה אל ציבור שאינו קורא את העיתון בישיבה חרי-פעמית של חצי שעה או שעה, הנוזק אותו לאחר מכן לסל, אלא לקורא המחזיק בעיתון פעמים רבות במשך השבוע, יום אחרי יום, שוב ושוב.

הסקר אינו כולל ציבור גדול נוסף של השבועון — אותם הנוטלים אותו לידיהם באקראי, והמציעים בו מיספרה, אצל הרופא, במועדון הקיבוץ, אצל חבר בצבא, גם איש זה רואה את המודעה הגדולה, הבולטת, בייחוד כשהיא משתרעת על עמוד שלם, ובייחוד-בייחוד כשהיא בצבץ עים מלאים.

ארץ-ישראל

היפה

עד כאן דיברתי על האינטרסים של המפרסמים. הם מזדהים עם האינטרס של הקורא — כי ככל שגדל שטח המודעות, כן משתפר מצבו הכלכלי של העיתון, ובמילא גדלה יכולתו לשפר את שירותיו המערכתיים. להרחיב את השטח המוקדש לחומר ולהקדיש משאבים להקפדות, כאשר קיבלתי עיתון זה ליד, לפני 31 שנים, הוא הכיל 20 עמודים, בפורמט קטן יותר מאשר הנוכחי, במשך כמה שבועות אף ירד מיספר העמודים ל-16, מפאת המחסור בנייר ששרר אז בארץ. ריבוי העמודים מאז — עד כדי 92.80 ואף 100 עמודים בשבוע — התאפשר על-ידי ריבוי המודעות.

מובן שלכל העובדות האלה על הרכב ציבור הקוראים של העולם הזה יש מש- מעות החורגות בהרבה מהתחום הכלכלי. בדיוקנו של הקורא האופייני של העולם הזה — איש בעל השכלה גבוהה, רמה חברתית ושוורשים עמוקים בארץ, צעיר ונמרץ — טמון הסוד של השפעת השבועון מבחינה חברתית ומדינית.

זהו הידי-החלוקי של ארץ-ישראל היפה, האיכפתית, הנאכקת על איבות חיינו הלאומיים והאישיותיים.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורך-תכנית: יוסי שנון • עורכת-ביתוב: לילית בוארון • צלמי-מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרונז • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כ"ר אביגדור • הפצה, ג"ד" בע"מ • גזופות צינוקורפיה, "כספי" בע"מ.

מחצית נשים

מחצית גברים

נתון מעניין ביותר נוגע להתפלגות הקוראים של העולם הזה בין שני המינים.

רבות, מן הקורא הראשון של הגליון עד לקורא העשירי והלאה. נתון אחר של הסקר: לעומת 6.6% של האוכלוסיה הבוגרת הקוראת את העולם הזה, 6.5% קוראים את הירחון את ו-5.7% את הירחון מוניטין. כ-80% אינם קוראים ירחונים כלל.

מכחינה פירסומית, יש כמובן ערך רב לנתון זה. המפרסם כי שבועון זה יכול להיות בטוח כי מודעתו תגיע לכז בנייה-מישפחה.

העיתון הצעיר ביותר

העולם הזה הוא עיתון צעיר. 44 שנים אחרי היווסד השבועון, 31 שנים אחרי שקיבלתי לידי את עריכתו, הוא עדיין העיתון מס' 1 של הדור הצעיר. מבחינה זו, אין לו אח ורע.

מבחינה זו אין דומה העולם הזה בקרב כל השבועונים.

בעוד שלאשה נקרא כימעט באופן בילעדי על-ידי נשים (77%), ובמחנה באופן בילעדי על-ידי גברים (71%), נקרא העולם הזה כימעט שווה בשווה על-ידי שני המינים: 55.8% מקוראיו הם גברים, 44.2% נשים.

מבחינה פירסומית, יש כמובן ערך רב לנתון זה. המפרסם כי שבועון זה יכול להיות בטוח כי מודעתו תגיע לכז בנייה-מישפחה.

קיא קי

כשאתה קורא שורות אלה, אתה שייך לציבור המובחר ביותר בארץ. אין זו התפארות בעלמא. זוהי המסקנה של מיטב החוקרים המדעיים. כמו בכל שנה, נערך גם הפעם סקר של קריאת היומנים והשבועונים, על פי הזמנת איגוד המפרסמים בישראל. המפרסמים מעוניינים, כמובן, לדעת כמה אנשים קוראים כל עיתון, מיהם, מה רמתם הכלכלית, כי מכאן נובעת התשובה לשאלה: היכן כדאי לפרסם?

השנה נערך המחקר על-ידי מכוני פורי — מחקרי דעת-קהל לישראל בע"מ. הוא בוצע באוקטובר 1980, ופורסם במארס 1981.

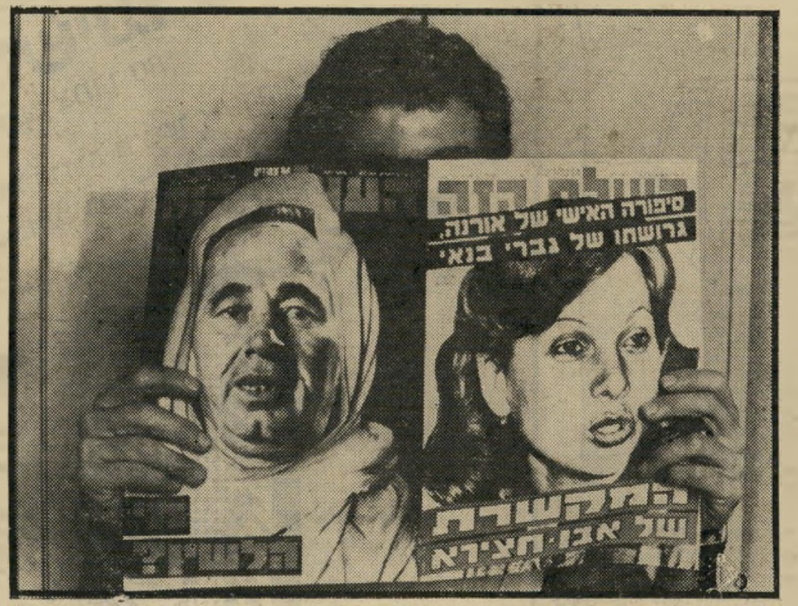
יש בו הסבר לתופעה שבודאי שמת לב אליה בחודשים האחרונים: העליה התלולה בכמות המודעות המתפרסמות בעולם הזה, שאיפשרה גם את ריבוי העמודים והרחבת החומר המערכתי. תוך כדי בדיקת הנתונים, צייר המחקר תמונה קולקטיבית מעניינת של ציבור הקוראים של שבועון זה.

150 אלף קוראים

אם כן, מי אתה? כשאתה נוטל לידיך גליון זה, לאיזה ציבור אתה שייך? קודם כל, אתה שייך לציבור המהווה 6.6 אחוז מכל הציבור הבוגר בישראל — בני 18 ויותר.

מכיוון שהאוכלוסיה של בני 18 ויותר זהה כימעט עם ציבור בעלי זכות-הבחירה לכנסת, ניתן לחשב כי מיספר קוראי "העולם הזה" מגיע לכ-150 אלף איש ואשה.

הסקר אינו אומר כמה אנשים קוראים כל עותק של השבועון. זוהי אחת הצרות של העולם הזה, שאין דומה לה. אולי, בעולם כולו: אין קשר ישיר בין מיספר הקונים את עותקי-השבועון ובין מיספר הקוראים את העולם הזה בפועל — ותכל'ה הדבר מכריח אותנו לגבות עבור הגליון מחיר יקר יחסית (אם כי הוא זול בהשוואה למחיריהם של שבועוני-חדשות מסוג זה בעולם המערבי).

למי שמיני

70% צברים

מאז ראשית דרכנו היה העולם הזה העיתון בה"א הידיעה של הצברים. מבחינה זו אין דומה לשבועון